సలిగ్ రామ్ వర్సెస్ మున్షీ రామ్ మరియు మరొకరు

(పి. బి. గజేంద్రగడ్కర్ • మరియు కె. ఎన్. వాంచూ, జె.జె.)

అమృత్ సర్ జిల్లాలో పంజాబ్ ఆచార చట్టం-ఆచారాలు-దత్తపుత్రుని సహజ కుటుంబంలో వారసత్వ హక్కు-బ్రాహ్మణ మరియు ఖత్రి కమ్యూనిటీ-పంజాబ్ చట్టాల చట్టం, 1872 (పంజా. 4 యొక్క 872), సెక్షన్ 5.

పంజాబ్ లోని అమృత్ సర్ జిల్లాలో బ్రాహ్మణ వర్గానికి చెందిన ఎం అనే హిందువు తన సహజ పితామహుడు వదిలివెళ్లిన ఆస్తిలో సగం వాటా కోసం దావా వేశాడు. అతని తండ్రి అతన్ని ముందే చనిపోయాడు, కాని అతని తాత యొక్క మరొక కుమారుడు జీవించి ఉన్నాడు. తనను వేరే కుటుంబంలో దత్తత తీసుకున్నారని, అయితే జిల్లాలోని తన సామాజికవర్గం ఆచారం ప్రకారం తన సహజ తాత ఆస్తిలో వాటా పొందడానికి తనకు హక్కు ఉందని ఆయన పేర్కొన్నారు. ప్రాతినిధ్య సూత్రం ఆధారంగా తన సహజసిద్ధమైన తండ్రి బాటలోనే తాను అడుగు పెట్టానని తన వాదనను వినిపించారు.

పంజాబ్ చట్టాల చట్టం, 1872 లోని సెక్షన్ 5 ప్రకారం, వారసత్వం మరియు ఆ సెక్షన్లో ప్రస్తావించిన ఇతర విషయాలకు సంబంధించిన ప్రశ్నలకు సంబంధించి పంజాబ్లోని హిందువులకు వర్తించే చట్టం మొదట హిందూ చట్టం, కానీ హిందూ చట్టానికి భిన్నమైన ఆచారం రుజువైతే, పార్టీల హక్కులు ఆ ఆచారం ద్వారా పరిపాలించబడతాయి; హిందూ చట్టానికి విరుద్ధంగా ఒక ఆచారాన్ని ఎవరు వాదించినా దానిని రుజువు చేయాల్సి ఉంటుంది, అయితే సాధారణమైన మరియు బాగా గుర్తించబడిన ఆచారానికి మద్దతుగా అవసరమైన రుజువు పరిమాణం చిన్నది కావచ్చు, అయితే ప్రత్యేక ఆచారాలు అని పిలువబడే ఇతర సందర్భాల్లో పరిమాణం పెద్దది కావచ్చు.

పంజాబ్ లోని అమృత్ సర్ జిల్లాలో బ్రాహ్మణులు, ఖత్రిల మధ్య దత్తత తీసుకున్న కుమారుడు సహజసిద్ధమైన తండ్రికి మరో కొడుకు లేకపోతే తన సహజసిద్ధమైన తండ్రి ఆస్తిపై విజయం సాధించగలడు, కానీ మరొక కుమారుడు ఉంటే అతను విజయం సాధించలేడు.

ప్రస్తుత కేసులో హిందూ చట్టం ప్రకారం గానీ, పంజాబ్ ఆచార చట్టం ప్రకారం గానీ 'ఎం' తన సహజ తాత ఆస్తిలో విజయం సాధించలేడు.

సివిల్ అప్పీల్ నెంబరు 461 ఆఫ్ 1957.

సివిల్ అప్పీలేట్ పరిధి: 1953 ఎల్.పి.ఎ.నెం.29లో పంజాబ్ హైకోర్టు జులై 5, 1954 నాటి తీర్పు మరియు డిక్రీ నుండి ప్రత్యేక లీవు ద్వారా అప్పీలు.

పిటిషనర్ తరఫున ఎన్.ఎస్.బింద్రా, సర్దార్ సింగ్.

ప్రతివాది నెం.1 కోసం పి.డి.అహుజా మరియు హెచ్.పి.వాంచూ.

1961, మార్చి 21. కోర్టు తీర్పును జస్టిస్ వాంచూ వెలువరించారు.-

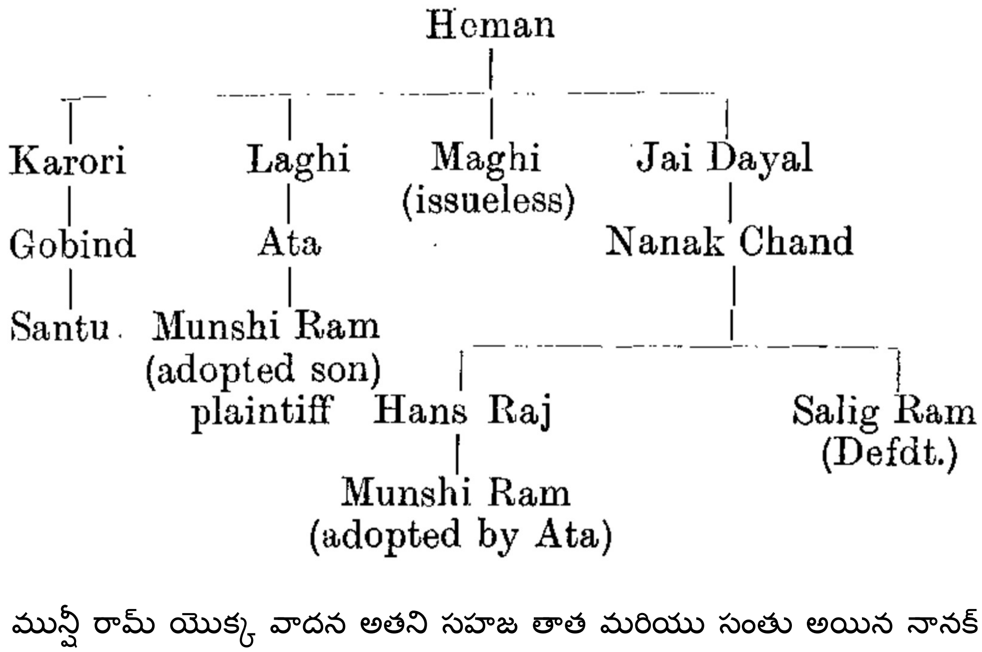

మున్షీ రామ్ యొక్క వాదన అతని సహజ తాత మరియు సంతు అయిన నానక్ చంద్ వదిలివెళ్లిన ఆస్తికి సంబంధించినది. సంతు ఆస్తి గురించి ఇప్పుడు ఎటువంటి వివాదం లేదు మరియు ఈ అప్పీల్ లో మేము నానక్ చంద్ ఆస్తి గురించి మాత్రమే ఆందోళన చెందుతున్నాము.

నానక్ చంద్ 1939లో మరణించారు. మున్షీ రామ్ సహజ తండ్రి హన్స్ రాజ్ నానక్ చంద్ ముందే చనిపోయాడు. 1920 లో తన సహజ తండ్రి హన్స్ రాజ్ మరణానికి ముందు 1918 లో మున్షీ రామ్ను ఆటా దత్తత తీసుకుంది. అందువల్ల హన్స్ రాజ్ తన తండ్రి నానక్ చంద్ ఆస్తి విషయంలో ఎన్నడూ విజయం సాధించలేదని, మున్షీరామ్ ను ఆటా దత్తత తీసుకుందని (హన్స్ రాజ్ మరణానికి ముందే) ఈ తేదీలను బట్టి స్పష్టమవుతుంది. 'జమీందారా' ఆచారం ప్రకారం నానక్ చంద్ తన వారసుడిగా వదిలివెళ్లిన ఆస్తిలో సగభాగం తనకు హక్కు ఉందని మున్షీరామ్ కేసు. నానక్ చంద్ మరణానంతరం మిగిల్చిన ఆస్తిలో సగం వాటాను మున్షీరామ్ ఉమ్మడిగా కలిగి ఉన్నారని, బ్రాహ్మణులు కూడా ఉన్నారని పేర్కొన్నారు. ఈ దావాను నానక్ చంద్ మరో కుమారుడు సాలిగ్ రామ్ (ప్రతివాది) ప్రతిఘటించాడు. నానక్ చంద్ వదిలివెళ్లిన ఆస్తిలో వ్యక్తిగత చట్టం ప్రకారం గానీ, అమృత్ సర్ జిల్లా రివాజ్-ఇ-యామ్ ప్రకారం గానీ మున్షీ రామ్ కు ఎలాంటి వాటా లేదని ఆయన వాదించారు. సాలిగ్ రామ్ తో పాటు నానక్ చంద్ వదిలివెళ్లిన ఆస్తిపై మున్షీరామ్ కు హక్కు ఉందని ట్రయల్ కోర్టు తేల్చి, తదనుగుణంగా దావా వేసింది. సాలిగ్ రామ్ జిల్లా జడ్జికి అప్పీలుకు వెళ్లినా ఫలితం లేకపోయింది. ఆ తర్వాత రెండోసారి హైకోర్టులో అప్పీలుకు వెళ్లగా రెండో అప్పీలు కూడా తిరస్కరణకు గురైంది. ప్రత్యేక సెలవు మంజూరు కోసం పిటిషనర్ ఈ కోర్టుకు దరఖాస్తు చేసుకున్న ధ్రువీకరణ పత్రాన్ని మంజూరు చేయడానికి హైకోర్టు నిరాకరించింది; అలా ఈ విషయం మన ముందుకు వచ్చింది.

దావాలు మరియు కొన్ని ఇతర విషయాలకు సంబంధించిన ప్రశ్నలలో, పంజాబ్ లోని చట్టం 1872 యొక్క పంజాబ్ చట్టాల చట్టం, నెంబరు 4 లోని సెక్షన్ 5 లో ఉంది. ఆ సెక్షన్ లోని క్లాజ్ (బి) ప్రకారం, పార్టీలు హిందువులుగా ఉన్న హిందూ చట్టమే నిర్ణయ నియమంగా ఉంటుంది, అటువంటి చట్టాన్ని శాసన చట్టం ద్వారా మార్చడం లేదా రద్దు చేయడం, లేదా ఈ చట్టంలోని నిబంధనలకు విరుద్ధంగా ఉండటం లేదా సిఎల్ (ఎ) లో పేర్కొన్న ఏదైనా ఆచారం ద్వారా సవరించబడినంత వరకు తప్ప. క్లాజ్ (ఎ) ప్రకారం, సంబంధిత పక్షాలకు వర్తించే ఏదైనా ఆచారం, న్యాయం, సమానత్వం లేదా మంచి మనస్సాక్షికి విరుద్ధం కాదు, మరియు దీని ద్వారా లేదా మరే ఇతర చట్టం ద్వారా మార్చబడలేదు లేదా రద్దు చేయబడలేదు మరియు ఏ సమర్థవంతమైన

అథారిటీ చేత చెల్లుబాటు కాదని ప్రకటించబడలేదు. అందువల్ల తలెత్తే స్థితి ఏమిటంటే, పార్టీలు హిందువులుగా ఉన్న చోట, హిందూ చట్టం మొదట వర్తిస్తుంది మరియు హిందూ చట్టానికి విరుద్ధమైన ఆచారాన్ని ఎవరు నొక్కి చెప్పినా దానిని నిరూపించవలసి ఉంటుంది, అయితే సాధారణమైన మరియు బాగా గుర్తించబడిన ఆచారానికి మద్దతుగా అవసరమైన రుజువు పరిమాణం చిన్నది కావచ్చు, అయితే ప్రత్యేక ఆచారాలు అని పిలువబడే ఇతర సందర్భాల్లో పరిమాణం పెద్దది కావచ్చు. రాబర్ట్ సన్, జె., 1906లోనే దయా రామ్ వర్సెస్ సోహెల్ సింగ్ మరియు ఇతరులు (') ఎత్తి చూపినట్లుగా, "పంజాబ్ చట్టాల చట్టంలోని సెక్షన్ 5 కింద అన్ని సందర్భాల్లో, ఒక నిర్దిష్ట విషయానికి సంబంధించి తాను అలా పాలించబడుతున్నానని నిరూపించుకోవాల్సిన బాధ్యత వ్యక్తిపై ఉంటుంది. మరియు వ్యక్తిగత చట్టం ద్వారా కాదు, మరియు నిర్దిష్ట ఆచారం ఏమిటో నిరూపించడానికి. ఆచారానికి అనుకూలంగా క్లాజు సృష్టించిన ఊహ లేదు; దీనికి విరుద్ధంగా ఆచారం స్థాపించబడినప్పుడు మాత్రమే అది నిర్ణయ నియమంగా ఉండాలి." ఈ పరిశీలనలను అబ్దుల్ హుస్సేన్ ఖాన్ వర్సెస్ బీబీ సోనా డేరో మరియు మరొకరు (1) లోని ప్రివీ కౌన్సిల్ ఆమోదించింది. ఉజాగర్ సింగ్ వర్సెస్ శ్రీమతి జియో (2) కేసులోనూ ఇదే అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తం చేసింది.

అందువలన ఈ దావాలో భాగస్వాములకు హిందూ చట్టాన్ని వర్తింపజేయవలసి వచ్చింది. హిందూ చట్టానికి భిన్నమైన ఆచారం రుజువైతేనే ఆ ఆచారం ద్వారా పార్టీల హక్కులు పరిపాలించబడతాయి. మున్షీరామ్ కేసు ఏమిటంటే, హన్స్ రాజ్ జీవితకాలంలో ఆచారం ప్రకారం (అనగా దత్తత ప్రయోజనాల కోసం సమాజంలో ప్రబలంగా ఉన్న పద్ధతికి అనుగుణంగా) ఆటా చేత దత్తత తీసుకోబడ్డాడు. అందువలన మున్షీరామ్ ను ఆటా దత్తత తీసుకున్నందున, దత్తత ద్వ్యాష్యణ రూపంలో ఉంటే తప్ప, అతని సహజ తండ్రి హన్స్ రాజ్ కుటుంబంలో ఎటువంటి హక్కు ఉండదు. అయితే దత్తత ద్వ్యాష్యణ రూపంలో ఉందని మున్షీరామ్ విషయంలో ఎన్నడూ జరగలేదు మరియు హిందూ చట్టం ప్రకారం, ఈ కేసుకు ఇది వర్తిస్తే, దత్తత తీసుకున్న తరువాత నానక్ చంద్ వదిలివెళ్లిన ఆస్తిలో విజయం సాధించే హక్కు మున్షీ రామ్ కు ఉండదు.

కానీ మున్షీరామ్ వాదన ఏమిటంటే జమీందారా ఆచారం ప్రకారం నానక్ చంద్ వదిలివెళ్లిన ఆస్తుల్లో సగం వాటాకు అతను అర్హుడు. కాబట్టి ప్రస్తుత సందర్భంలో జమీందారా ఆచారం ఏమిటి అనే ప్రశ్న ఉత్పన్నమవుతుంది. ప్లెయింట్ లో ఆచారం వాస్తవానికి వినబడలేదు, అయితే ఖచ్చితంగా చెప్పాలంటే ఇది చేయవలసింది. ఏదేమైనా, ఈ ఆచారం రట్టిగాన్ రచించిన డైజెస్ట్ ఆఫ్ ట్రెచరీ లా ఇన్ ది పంజాబ్ లోని 48వ పేరాలో పుట 572, 13వ ఎడిషన్ లో చూడవచ్చు. ఈ పేరాగ్రాఫ్ "వారసత్వంపై దత్తత యొక్క ప్రభావం" కు సంబంధించిన సెక్షన్ 5 లో కనిపిస్తుంది మరియు ఈ క్రింది పదాలలో ఉంది:-

“ పైన వివరించిన విధంగా నియమితుడైన వారసుడు తన సహజ కుటుంబంలో ఆస్తిపై విజయం సాధించే హక్కును కోల్పోడు, పూచీకత్తులకు విరుద్ధంగా, కానీ తన సహజ సోదరుల సమక్షంలో విజయం సాధించడు."

దత్తత విషయంలో కూడా పేరా 48 వర్తిస్తుందనడంలో సందేహం లేదు. కానీ పిటిషనర్ తరఫున వాదించిన విషయం ఏమిటంటే, 48వ పేరా పంజాబ్ అంతటా ప్రబలంగా ఉన్న ఆచారాన్ని మాత్రమే సూచిస్తుంది, అయితే పార్టీలు ఏ ప్రాంతం నుండి వస్తాయో అమృత్ సర్ జిల్లాలోని రివాజ్-ఇ-యామ్ కూడా పార్టీలను పరిపాలించే ఆ ప్రాంతానికి పరిమితమైన ఆచారాన్ని నమోదు చేస్తుంది. 1865 లో అమృత్ సర్ జిల్లాకు చెందిన రివాజ్-ఇ-యామ్ "దత్తపుత్రుడు తన సహజ తండ్రి వదిలివెళ్లిన ఆస్తిలో తన సోదరులలో సహ-వాటాదారుగా ఉండడు" అని పేర్కొన్నాడు, అనగా దత్తతలో ఇచ్చిన కుమారుడు సహజ తండ్రి కుటుంబంలో వారసత్వంగా పొందలేడు. ఈ విషయంలో మనం జై కౌర్ మరియు ఇతరులు వి. షేర్ సింగ్ మరియు ఇతరులను (' ప్రస్తావించవచ్చు, ఇక్కడ ఈ కోర్టు ఈ విధంగా పేర్కొంది-

అందువల్ల రివాజ్-ఇ-ఆమ్ లోని ఎంట్రీలకు సంబంధించి ప్రాథమిక అంచనా ఉంది మరియు రివాజ్-ఇ-ఆమ్ లో నమోదు చేయబడిన ఆచారం రట్టిగాన్ డైజెస్ట్ లో నమోదు చేయబడిన సాధారణ ఆచారానికి విరుద్ధంగా ఉన్నప్పుడు లేదా ఇతరత్రా నిర్ధారించబడినప్పుడు, మౌంట్ సుభానీలో ఇటీవలి నిర్ణయంలో ప్రివీ కౌన్సిల్ యొక్క జ్యుడీషియల్ కమిటీ ఎత్తిచూపిన విధంగా తప్ప రివాజ్-

ఇ-ఆమ్ లోని ఎంట్రీలు సాధారణంగా విజయం సాధించాలి. నవాబ్ (2) ప్రస్తుత కేసులో మాదిరిగానే, రెవిన్యూ అధికారుల ముందు హాజరయ్యే అవకాశం లేని మహిళల హక్కులను రివాజ్-ఇ-యామ్ ప్రతికూలంగా ప్రభావితం చేస్తుంది, ఈ ఊహ బలహీనంగా ఉంటుందని, దానిని తిప్పికొట్టడానికి కొన్ని సందర్భాలు మాత్రమే సరిపోతాయని అన్నారు.

ఈ విషయంలో స్త్రీలకు సంబంధం లేదు కాబట్టి, 1865లో అమృత్ సర్ జిల్లాలోని రివాజ్-ఇ-యామ్ లోని ఎంట్రీలు రట్టిగాన్ డైజెస్ట్ లోని 48వ పేరాతో విభేదిస్తే, అవి విజయం సాధించాలి. ఆ అభిప్రాయం ప్రకారం మున్షీరామ్ ను ఆటా దత్తత తీసుకున్న తరువాత అతని సహజమైన తండ్రి కుటుంబంలో విజయం సాధించే హక్కు లేదు. అయితే, 1865లో అమృత్ సర్ జిల్లాలోని రివాజ్-ఇ-యామ్ ను సరైన ఆచారంగా అంగీకరించని న్యాయస్థానాల తీర్పులు ఉన్నాయని, అందువల్ల రట్టిగన్ రాసిన డైజెస్ట్ లోని 48వ పేరా ఇప్పటికీ అమలులో ఉంటుందని హైకోర్టు అభిప్రాయపడింది.

ఈ విషయంలో హైకోర్టు మజ్జా సింగ్ తదితరులపై ఆధారపడింది. అయితే అది జాట్ ల కేసు, బ్రాహ్మణులది కాదు, ఆ సందర్భంలో దత్తత తీసుకున్న వ్యక్తి ఒక్కగానొక్క కుమారుడు. కాబట్టి బ్రాహ్మణులకు పీపీ ఉన్నంతవరకు ఆ ఆచారాన్ని ఉల్లంఘించాల్సిన అవసరం లేదు. ఏదేమైనా, మిస్టర్ క్రాక్ 1911-12 లో తయారు చేసిన మాన్యువల్ ఆఫ్ ట్రెచరీ లా ద్వారా ఈ వైఖరి స్పష్టం చేయబడింది. ఆ సంకలనంలో నమోదు చేయబడిన ఆచారం ఏమిటంటే, బ్రాహ్మణులు మరియు ఖత్రీలను మినహాయించి, దత్తపుత్రుడు మరొక కుమారుడిని విడిచిపెట్టకుండా మరణించినప్పటికీ, తన సహజ తండ్రి నుండి వారసత్వంగా పొందే హక్కును నిలుపుకోడు. అయితే బ్రాహ్మణులు, ఖత్రిలు ఈ ఆచారాన్ని అంగీకరించడం లేదని హైకోర్టు అభిప్రాయపడింది. కానీ బ్రాహ్మణులు, ఖత్రిలలో ఒకే ఆచారం అమలులో ఉందని, వేరే కుటుంబంలో దత్తత తీసుకున్న కుమారుడు తన సహజసిద్ధమైన తండ్రి ఆస్తిని జయిస్తాడని ఎత్తిచూపిన ఆ ప్రశ్నకు సమాధానంగా మరో పేరాను గమనించడంలో అది విఫలమైంది. 1940 లో అమృత్ సర్ జిల్లా యొక్క ఆచార చట్టాన్ని తిరిగి సంకలనం చేశారు మరియు ఒక దత్తపుత్రుడు తన సహజ తండ్రి నుండి వారసత్వంగా పొందే హక్కును కోల్పోతాడు, కాని ఇతర కుమారులు లేకుండా అతను మరణిస్తే దత్తపుత్రుడు కొడుకుగా వారసత్వంగా పొందలేడు కాని తన పెంపుడు తండ్రి వారసుడిగా వారసత్వంగా పొందవచ్చు.

1865, 1911-12, 1940 నాటి రివాజ్-ఇ-యామ్ లోని ఎంట్రీలను పోల్చి చూస్తే ఈ పరిస్థితి కొంత గందరగోళంగా ఉంది. అందువల్ల 48వ పేరాలో నమోదు చేసిన ఆచారాన్ని బ్రాహ్మణులు, ఖత్రిలు అంగీకరించనందున దానిని పాటించాలని భావించింది. 1911-12లో దత్తత తీసుకున్న కొడుకుకు సోదరులు లేకపోతే అతని సహజ తండ్రి కుటుంబంలో విజయం సాధించాడని బ్రాహ్మణులు, ఖత్రీలు చేసిన ప్రకటనలు ఈ నిర్ధారణకు బలం చేకూరుస్తున్నాయి- అయితే 1911-12 నాటి రివాజ్-ఇ-యామ్ లో ఇచ్చిన సమాధానంలోని ఈ భాగాన్ని హైకోర్టు గమనించలేదు. అమృత్ సర్ జిల్లాలోని బ్రాహ్మణులు, ఖత్రీలలో దత్తత తీసుకున్న కుమారుడు సహజసిద్ధమైన తండ్రికి మరో కుమారుడు లేనప్పుడు మాత్రమే తన సహజ తండ్రి ఆస్తిలో విజయం సాధించగలడు. మరో కొడుకు ఉంటే అతను విజయం సాధించలేడు.

మరి ప్రస్తుత సందర్భంలో ఈ ప్రతిపాదన ఎలా వర్కవుట్ అవుతుందో చూద్దాం. ఈ కేసులో మున్షీరామ్ వాదనలు వినిపించారు. తన సహజ తండ్రి అయిన హన్స్ రాజ్ ఆస్తికి కాకుండా, తన సహజ తాత నానక్ చంద్ ఆస్తికి విజయం సాధించాలని నిర్ణయించుకున్నాడు. ఈ కేసు సక్సెస్ కోసం అయితే.. సహజసిద్ధమైన తండ్రి అయిన హన్స్ రాజ్ ఆస్తికి సంబంధించి, ఈ ఆచారం మున్షీ రామ్ కు అనుకూలంగా ఉండవచ్చు, ఎందుకంటే హన్స్ రాజ్ కు మరో కుమారుడు లేడు మరియు మున్షీ రామ్ ఈ విధంగా హన్స్ రాజ్ ఆస్తిపై విజయం సాధించి ఉండేవాడు. కానీ హన్స్ రాజ్ తన తండ్రి (నానక్ చంద్) జీవితకాలంలో మరణించిన తరువాత, తన తండ్రి ఆస్తిపై ఎప్పుడూ విజయం సాధించలేదు. ఏదేమైనా, ప్రాతినిధ్య సూత్రం ఆధారంగా మున్ షి రామ్ హన్స్ రాజ్ బాటలో అడుగు పెట్టాడని, అందువల్ల నానక్ చంద్ మరణించే సమయంలో అతని తండ్రి జీవించి ఉంటే విజయం సాధించి ఉండేవాడు కాబట్టి నానక్ చంద్ వదిలివెళ్లిన ఆస్తిలో విజయం సాధించడానికి అర్హుడని హైకోర్టు భావించింది. అయితే ప్రాతినిధ్య సూత్రం ప్రకారం మున్షీరామ్ విజయం సాధించాలంటే నానక్ చంద్ మరణించేనాటికి మున్షీరామ్ను హన్స్ రాజ్గా పరిగణిస్తారు. అలాంటప్పుడు నానక్ చంద్ హన్స్ రాజ్ వేషంలో సాలిగ్ రామ్, మున్షీరామ్ అనే ఇద్దరు కుమారులను వదిలేసి చనిపోయేవాడు. కానీ మున్షీరామ్ ను దత్తత తీసుకోవడం, నానక్ చంద్ కు మరో కుమారుడు ఉండటం వల్ల 48వ పేరాలో నమోదైన ఆచారం కూడా మున్షీరామ్ ను మినహాయించింది. ఎందుకంటే అప్పుడు నానక్ చంద్

కుటుంబంలో మున్షీ రామ్ సోదరుడు సజీవంగా ఉంటాడు మరియు ఈ సోదరుడు తన తండ్రికి ప్రాతినిధ్యం వహించే మున్షీ రామ్ ను మినహాయించడంలో విజయం సాధిస్తాడు. ప్రాతినిధ్యం కోసం మున్షీరామ్ ను తన తండ్రి పాదరక్షల్లో నిలబడినట్లుగా భావించినప్పటికీ, ప్రాతినిధ్యం ముందుకు సాగలేదని, ఆయన మరణించే సమయంలో నానక్ చంద్ ఇద్దరు కుమారులు నివసిస్తున్నారని భావించలేమని మున్షీ రామ్ తరఫున వాదించారు. వీరిలో ఒకరిని మున్షీరామ్ వేషంలో దత్తత తీసుకున్నారు. ఈ వాదనను మనం అంగీకరించలేం. ప్రాతినిధ్య సూత్రంపై మున్షీరామ్ విజయం సాధించాలంటే ఆ సూత్రాన్ని పూర్తిగా అమలు చేయాలి మరియు అన్ని ఉద్దేశాలు మరియు ప్రయోజనాల కోసం అతన్ని హన్స్ రాజ్ గా పరిగణించాలి. హన్స్ రాజ్ గా భావించబడే వ్యక్తిని దత్తత తీసుకొని సాలిగ్ రామ్ ఆకారంలో ఒక సోదరుడు ఉన్నందున, రట్టిగాన్ డైజెస్ట్ యొక్క 48వ పేరాలో నమోదు చేయబడిన ఆచారం ప్రకారం కూడా అతను విజయం సాధించలేడు. హిందూ చట్టం ప్రకారం గానీ, పేరా 48లో నమోదు చేసిన ఆచారం ప్రకారం గానీ మున్షీరామ్ నానక్ చంద్ ఆస్తిపై విజయం సాధించలేరన్నది వాస్తవం. అందువల్ల మేము అప్పీలును అనుమతిస్తాము మరియు దిగువ కోర్టుల డిక్రీని రద్దు చేస్తాము మరియు నానక్ చంద్ ఆస్తికి సంబంధించి పిటిషనర్-ప్రతివాది యొక్క దావాను కొట్టివేస్తాము. ఈ పరిస్థితుల్లో హైకోర్టు మాదిరిగానే పార్టీలు కూడా తమ సొంత ఖర్చులను భరించాలని ఆదేశిస్తున్నాం.

అప్పీలుకు అనుమతి..